

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

1. Бех І.Д. Виховання особистості: У 2 кн. Кн. 2: Особистісно орієнтований підхід: науково-практичні засади / Бех І.Д. – К.: Либідь, 2003. – 111 с.
2. Волкова Н.П. Педагогіка: Навч. посібник [для студентів вищ. навч. закладів] / Волкова Н.П. – К.: Академія, 2001. – 66 с.
3. Піроженко. Т.О Особистість дошкільника: перспективи розвитку. 2010. – 98 с.
4. Сухомлинський В.О. Вибрані твори: У 5-ти т. / Сухомлинський В.О. – Т.3. – К.: Рад. шк., 1976. – 114 с.

УДК [159.922.7 : 159.942] : 78

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Олексійчук Зоряна, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія», 4 курс, РДГУ

Керівник: Яцюк Н.О., канд. психол. наук, доцент

Постановка проблеми. Позитивні емоційні стани як складова частина емоційної сфери особистості молодших школярів, що виражається в емоційних переживаннях, має сприятливий вплив на адекватне сприйняття соціального середовища, своєї ролі та місця в ньому, ставлення до власної особистості, розвиток можливості протистояти негативним впливам. Адже людина, яка живе у реальному світі, має властивість певним чином ставитися до кожного з елементів системи життя.

Завдяки емоціям дитина у процесі пізнання світу навколишнього та власного індивідуального формує особистісне ставлення, що супроводжується виникненням почуттів та емоційних переживань, які проявляються у позитивних та негативних емоційних станах, таких як радість, захоплення, любов, чи гнів, страх, ненависть, печаль тощо.

Засобами емоцій та системи емоційної регуляції мотивуються пізнавальні процеси та поведінка, які є необхідними для налагодження взаємодії дитини молодшого шкільного віку, яка знаходиться ще на стадії формування та розвитку емоційної сфери, із оточуючою реальністю.

Одним із ефективних методів впливу на розвиток емоційної сфери молодших школярів є музика, яка завдяки своєму чуттєвому змісту уможливорює безпосередній вплив на активізацію та інтенсифікацію розвитку емоційних процесів, стимулює їх трансформацію із дитячої безпосередності в більш стале та контрольоване явище, сприяє подоланню соціально-комунікативних порушень, поведінкових порушень, регулює прояви психо-вегетативних порушень, є способом усунення наслідків психофізіологічного напруження тощо.

На сьогоднішній день існують чисельні доробки в напрямку вивчення емоційної сфери особистості. Дослідженню проблем емоцій, емоційних станів, емоційних переживань присвячені роботи таких науковців, як Л.Берковіц, В. Бехтерев, Ф. Василюк, Л. Веккер, В. Вілюнас, Б. Додонов, М. Дяченко, Б. Зейгарник, О. Захаров, К. Ізард, Є. Ільїн, Н. Карпенко, Є.Лісіна, О. Леонтєв, Н. Максимова, С. Максименко, К. Мілютіна, Є.Новикова, М. Осоріна, А. Петровський, К. Платонов, О. Прихожан, С.Рубінштейн, В. Семиченко, В. Симонов, А. Шаров, Т. Шінгаров, О.Чебикін, П. Якобсон та ін. Психологічні особливості емоційної сфери дітей, в тому числі молодших школярів, досліджувалися Л. Божович, Л.Виготським, І. Коном, С. Кузіковою, О. Лідерс, Н. Максимовою, К.Мілютіною, Д. Фельдштейном та ін.

Емоційні прояви дітей були предметом дослідження Л. Занкової, В.Лубовського, Н. Морозової, М. Певзнер та ін. Вагомий внесок в розробку проблеми емоційних станів молодших школярів внесли дослідження В.Лебединського, І. Нікольської, І. Петренко, Я. Рейковського, С. Ставицької, Т. Шульги, П. Якобсона та ін. Сприйняття музики дітьми

досліджувалося в працях О.Белова, Ф. Блума, П. Буцаєва, Ю. Гіппенрейтер, Є. Долинської, О. Леонтєєва, Б. Лобан-Плоцци, Б. Морозова, Г. Побережної, О. Сохор, О. Шевякова, Б. Яворського та ін.; вплив музики на розвиток емоційної сфери дітей –М. Бурно, О. Ворожцової, Н. Квітки, З. Матейової, С. Машури, Є. Проворової, М. Чистякової, С. Шабутіна та ін.; особливості музикотерапії як методу психокорекції – Г. Батищева, Л. Виготського, Л. Литвинчук, В. Петрушина та ін.

На основі аналізу наукових праць в сфері емоційних станів молодших школярів із урахуванням того факту, що проблема впливу на них музики є недостатньо розробленою, нами було визначено вищезазначену тему дослідження

Метою статті є дослідження психологічних особливостей впливу музики на емоційні стани молодших школярів.

Виклад основного матеріалу. У словнику системи психологічних понять К. Платоновим під емоцією визначається особлива, раніше інших сформована в процесі філогенезу психіки та така, що розвивається в онтогенезі форма психічного відображення, що є притаманною лише людям та тваринам, яка має прояв у суб'єктивних переживаннях та у фізіологічних реакціях [2, с.72].

На сьогоднішній день існує безліч різних визначень поняття емоцій. Так, згідно аналізу основних загальноприйнятих визначень, здійснених А. Трофімовим, емоції є психічними процесами і станами, що виражаються як безпосередні переживання діючих на індивіда явищ та ситуацій; реакціями особистості на реальну або уявну ситуацію, що спонукає до діяльності та може відповідати чи не відповідати ціннісними нормативам та установкам особистості; психічним відображенням у формі безпосереднього пристрасного переживання; психічними процесами, які проходять у формі переживань і відображають особисту значимість і оцінку зовнішніх і внутрішніх ситуацій для життєдіяльності людини та ін. [3, с.264]. За визначенням Д. Майерса емоція є реакцією всього організму, яка передбачає як фізіологічне збудження, так і експресивну поведінку, так і свідомий досвід [1, с. 532].

Отже, емоційні стани, як складова емоційної сфери особистості, є необхідною передумовою людської активності та забезпечують її енергетичну основу, визначають мотиваційні спонукання до неї.

Емоцією є особлива, раніше інших сформована в процесі філогенезу психіки та така, що розвивається в онтогенезі форма психічного відображення, що є притаманною лише людям та тваринам, яка має прояв у суб'єктивних переживаннях та у фізіологічних реакціях. Серед сучасних визначень емоцій, які склалися на основі чисельних досліджень науковців емоційної сфери в рамках різних психологічних теорій та напрямків, слід виділити наступні: емоції є психічними процесами і станами, що виражаються як безпосередні переживання діючих на індивіда явищ та ситуацій; реакціями особистості на реальну або уявну ситуацію, що спонукає до діяльності та може відповідати чи не відповідати ціннісними нормативам та установкам особистості; психічним відображенням у формі безпосереднього пристрасного переживання; психічними процесами, які проходять у формі переживань і відображають особисту значимість і оцінку зовнішніх і внутрішніх ситуацій для життєдіяльності людини та ін.

Роль емоцій в життєдіяльності людини визначається її основними функціями, такими як оцінка, мотивація до дії, стереотипне розв'язання ситуацій, організація діяльності, вплив на пізнавальні та фізіологічні процеси, що реалізуються завдяки досвіду переживання емоційних станів.

Емоційні стани визначаються як такі психічні стани, при яких емоційні характеристики є визначальними та безпосередньо пов'язуються із переживаннями, що є специфічною формою відображення дійсності, що реалізується з допомогою емоційно-чуттєвих феноменів та забезпечує певну якість ставлення людини до реальних чи уявних подій та його реалізацію в поведінці та діяльності.

Зовнішні прояви емоційних станів молодших школярів чітко відображають рівень адаптації до соціальної ситуації, в яку входить дитина, рівень прийняття неї нових

соціальних ролей, адже в період 6-9 років у школярів відбувається процес входження в нову систему шкільного навчання, нових соціальних стосунків, нових вимог та способу життя, трансформація та диференціація видів діяльності. Взаємодія з оточуючими в цей період супроводжується первинним ширим способом емоційної взаємодії, який визначає зміст проявів емоційних станів. Психологічні особливості розвитку емоційної сфери молодших школярів полягають у розвитку емоційної виразності, емоційної вразливості, чутливості до виразного, яскравого, незвичного. Молодші школярі вчаться стриманості вираження своїх емоцій, їх контролю, значно зменшується рівень їх емоційної збудливості, підвищується рівень вольового контролю почуттів та їх прояву у поведінці, емоційні переживання стають більш тривалими, стійкими, глибшими. Інтереси дітей стають постійними, дружні відносини тривалими та заснованими на спільних інтересах, що сприяє розвитку емоційного інтелекту як сукупності когнітивних, рефлексивних, поведінкових, комунікативних здібностей внутрішньоособистісного та міжособистісного спрямування.

Проте, в даному віці діти мають ще недостатньо розвинену регулятивну систему, яка не завжди забезпечує адекватне відображення емоційних станів, їх переживання, що можуть потребувати додатково корекційного впливу. На розвиток емоційної сфери дітей молодшого шкільного віку впливає безліч факторів. Одним з них є музика як потужний, ефективний та доступний чинник, який сприяє формуванню особистості дітей молодшого шкільного віку, їх емоційної сфери, впливає на характер та модальність переживання емоційних станів. Специфіка музики полягає в тому, що її сприймання відбувається в напрямку від особистого до загального, тобто уявлення формуються внаслідок виникнення почуттів. Таким чином, музика може розумітися як специфічна мова емоційних станів дитини та сприйматися в якості ліричного процесу в її житті. Адже в процесі пізнання світу молодші школярі здійснюють таку діяльність не лише за допомогою когнітивних процесів, але й завдяки пробудженню почуттів та емоцій, через які розкривається їх особистість та формується ставлення до світу.

За результатами емпіричного дослідження психологічних особливостей впливу музики на емоційні стани молодших школярів за допомогою проективного тесту особистих ставлень, соціальних емоцій і ціннісних орієнтацій «Будиночки» О. Орехової, методики «Тест шкільної тривожності Філіпса», самооціночного тесту «Характеристика емоційності» Є. Ільїна, методики «Чотирьохмодальний емоційний опитувальник» Л. Рабіновича та анкети «Як я ставлюся до музики» було встановлено, що рівень працездатності в залежності від рівня емоційності та модальності емоційних станів серед учнів, які приймали участь в дослідженні знаходиться в межах норми (57,1% учнів). При цьому стан перезбудження зафіксовано у 10,7% учнів; стан перевтоми, яка компенсується – 28,6% учнів; стан хронічної перевтоми, виснаженість, низький рівень працездатності – у 3,6% учнів.

При оцінці рівня диференціації емоцій учнями молодших класів були виявлені незначні проблеми щодо визначення особистісного ставлення до різних емоцій: справедливості (21,4% учнів), захоплення (17,9% учнів), дружба (10,7% учнів), доброта (10,7% учнів), які зображувалися за допомогою «негативних» кольорів, що вказує на проблеми у міжособистісному спілкуванні, можливі конфлікти з дорослими та однолітками. Порушення у диференціації емоцій виражається у деформації блоків особистісних відношень: справедливості-образа – у 17,9% респондентів, дружба-сварка – у 10,7% учнів, доброта-злість – у 14,3% учнів, нудьга-захоплення – у 25% учнів. Визначені рівні модальності настрою в різних ситуаціях, що стосуються шкільного навчання засвідчили переважання у всіх школярів позитивного настрою.

Загальна тривожність у школі характеризується переважанням її середнього та низького рівня. Проте підвищений рівень зафіксовано у 28,6% учнів, а високий та дуже високий – у 14,3% учнів. Такі результати спричинені передусім страхами перед ситуацією перевірки знань, невідповідності очікуванням оточуючих та страхом самовираження.

Емоційні стани, притаманні досліджуваним, проявлялися за такими характеристиками, як: емоційна збудливість – високого рівня у 14,3% учнів, середнього – у

46,4%, низького – у 39,3% учнів; інтенсивність емоцій – високого рівня у 21,4% учнів, середнього – у 75,0% учнів, низького – у 3,6% учнів; тривалість емоцій – високого рівня у 10,7% учнів, середнього – у 35,7% учнів, низького – у 53,6% учнів. Не було зафіксовано значної кількості молодших школярів, в яких індивідуальні характеристики їх емоційності мають негативний вплив на діяльність та спілкування – лише 3,6% школярів. При цьому більше третини учасників експерименту взагалі не мають таких труднощів, спровокованих відхиленнями у емоційній збудливості, інтенсивністю та тривалістю емоцій.

Також виявлено, що вираженість таких емоційних станів, як радість, гнів, страх, печаль за середньогруповими показниками знаходяться в межах середніх нормативних значень та найбільше респондентами переживається стан радості (31,6% в структурі емоційних станів), а найменше – стан печалі (13,8% в структурі емоційних станів). Вираженість цих емоційних станів за рівнями характеризується переважанням середнього рівня, хоча високий рівень переживання радості притаманний 25% учнів, а низький рівень переживання печалі – 46,4% учнів, що свідчить про переважання загального нормального емоційного фону з точки зору диференціації емоційних станів за модальністю.

Аналіз самооцінки впливу музики на емоційні стани молодших школярів виявив, що переважна кількість дітей любить музику, позитивно ставиться до уроків музики в школі, проте близько третини учнів не вважають її надто важливою у своєму житті, хоча погоджуються з тим, що різні напрямки та жанри музики впливають на їх емоційні стани.

Таким чином, визначено, що частина молодших школярів потребує корекційного впливу на емоційні стани з метою виправлення їх модальності та вираженості, що можливо здійснити за допомогою методу музикотерапії. Було розроблено рекомендації з використання даного методу метою здійснення корекційного впливу на переживання, рівні вираженості, модальність емоційних станів, оптимізації рівня емоційної збудливості, інтенсивності та тривалості емоцій, а також задля запобігання негативного впливу особливостей переживання емоційних станів дітей молодшого шкільного віку.

Завданнями корекційної програми з музикотерапії доцільно визначити наступні: розвивати здатність до емоційного сприйняття музики; формувати уявлення про музичне мистецтво та його роль у житті людини; коригувати відхилення та порушення емоційної сфери систематичним та цілеспрямованим сприйманням музики; розвивати емоційне ставлення до навколишнього світу; розвивати зацікавленість музичною творчістю; розвивати музично-сенсорні здібності; виховувати моральні якості, національну самосвідомість; формувати комунікативні навички та ін.

Висновки. Дане дослідження не вичерпує всієї глибини проблеми психологічних особливостей впливу музики на емоційні стани дітей молодшого шкільного віку, що зумовлює необхідність подальших наукових пошуків в напрямку розробки корекційної програми з використанням музикотерапії та експериментальної перевірки її ефективності.

Список використаних джерел

1. Майерс Д. Психология / Д. Майерс: пер с англ. И. А. Карпикова, В. А. Старовойтовой. – Мн: ООО «Попурри», 2001. – 848 с.
2. Платонов К. К. Краткий словарь системы психологических понятий / К. К. Платонов М.: Высш. Шк., 1984. – 174 с.
3. Трофімов А. Ю. Психологічні особливості емоційно-вольової сфери особистості залежно від професійної спрямованості (на прикладі професії актора) / А. Ю. Трофімов // Психологія і особистість. – 2016. - № 1(9). – с. 264-277.

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144